

Diarul „Nord“ scrie următoarele: Insigniile ordinului Sf. Andrei, pe care ambasadorul br. *Mohrenheim* i-le-a predat președintelui *Sadi-Carnot*, sunt o distincțiune pentru caracterul personal al președintelui și pentru sentimentele amicale ale republicei. De-oroce însă diarul „Siècle“, nu i-a plăcut tonul pesimist, al epistolei din Petersburg, care a apărut în edițiunea din săptămâna trecută a diarului „Nord“, și dice, că în Rusia nu există opinie publică, diarul „Nord“ îi răspunde, că de bună seamă în Rusia, chiar și fără o opinie publică, se află un împărat, care vrea serios și cu sinceritate *susținerea păcii*.

Cu privire la cauza atentatului din Sofia i-se scrie „Românului“ din Ruscucă: S'au găsit omenii, cari se bănuiesc cumcă acei cari au omorât pe d. Belcev ar fi fost niște funcționari scoși de el și ei au voit a'și răbuna. Este o absolută neesactitate. Atentatul este rezultatul unei conspirații urșite peste graniță și îndreptată în contra d-lui Stambulov. Totă lumea e convinsă de acesta și omenii politici cunoscători de situațiune dau și probe. De mai multă vreme călători veniau în Sofia și plecau. Toți aveau pașaporte sârbesci și treceau de neguțatori. Este drept că ei nu intrau în relațiuni cu nimeni, d'ér se strângeau pe la cafenele și schimbau câte un cuvânt în trecăt cu câte un individ local. Aceștia erau macedoneni puși la serviciile conspiratorilor din Sârbia, d'ér autoritățile bulgare nu puteau să ia nici o dispozițiune în contra lor ca unii, cari arătau a fi supuși străin. D'ér această invasiune a dat motiv guvernului din Sofia să atragă atențiunea guvernului sârb asupra acestor indiviși, anunțându-lu chiar că avea informațiuni, că ei făcuseră parte dintr'un număr de 250 indiviși de curând armați cu revolvere și munițiuni, cari complotază în contra siguranței Statului bulgar și în contra vieții principelui. Această intervențiune ore-cum categorică, a grăbit acțiunea. Temându-se ca nu care cumva puterile străine să interviă și să silască pe guvernul sârb a goni peste graniță pe acea cetă de conspiratori, Bendereff a plecat din Bucuresci, a trecut pe la Calafat în Sârbia pe granița bulgară și a dat semnalul de atac. Elu se aștepta să omore pe Stambuloff și să trecă imediat la Vraza și la Plevna unde Zancovisti au multă trecere, să înființeze aici un guvern provisor și să declare detronarea lui Ferdinand de Coburg. Planul însă n'a reușit, căci Stambulov, scăpându cu viață, a luat toate măsurile în contra unor asemenea eventualități.

Din Sofia se mai telegrafază cu data de 28 Martie următoarele cu privire la

atentat. Orașul, d'ér mai cu seamă locul unde s'a săvârșit crima, este cucerat de trupe și de gendarmi. La cercetările, cari s'au făcut în ziua de 28 Martie n. dimineața în parcul orașului, s'au găsit trei revolvere și o cartușă ală căruia glonțu corăspunde pe deplin cu glonțul pe care l'au scos din cadavrul ministrului Belcev. Un negustor de haine a declarat, că înainte cu câte-va zile au intrat la el în prăvălia trei indiviși și cerură să vedă niște revolvere. Unul dintre ei, observă, că prețul de trei napoleoni pentru un revolver e prea mare. Cameratul lui răspunde, că acesta nu împoartă, și-lu provocă să cumpere arma, ceea ce acesta și făcu. Neguțatorul de arme declară, că va recunoște pe acești indiviși, dintre cari unul purta un costum macedonean. La gară s'au luat mari măsuri de precauțiune; toți călătorii sunt vizițai și deamăruntul. Chiar și în satele dimprejur face poliția mari cercetări. Tote cercetările de până acum dovedesc, că intențiunea asasinului a fost se omore pe Stambulov; se mai dovedesc și aceea, că se tracteze despre un act de răbunare personală. Svonurile, că ar fi existat o conjurațiune organizată, sunt neintemeiate. Aici în Sofia și în totă țera, domnesc liniște și ordine. Principele Ferdinand încă așteaptă e așteptat să se întoacă din Filipopole. Ministrul - președinte Stambulov primi din tote părțile țerei numeroșe telegrame de felicitare din cauză, că a scăpat din mâna ucigașă, i-s'a exprimat totodată și condolența despre asasinarea lui Belcev. Represenții diplomatice și o mulțime de persoane și-au predat cărțile lor de vizită la Stambulov.

SCRILE ȚILEI.

Comerciuul României cu țările străine în anul 1889. Ministerul român de finanțe publică într'un gros volum statistica comerțului României cu țările străine în anul 1889. După această statistică importatiunile au atins în 1889 cifra de 367.934.099 l.; érsportațiunile 274.167.146 lei. Total 642.111.245 fr. După țeri Anglita este, în care România esporta mai mult, peste 140 de milioane; Belgia vine în ală doilea rând cu 37 milioane fr. apoi Italia cu 22 milioane. Este de observat, că Austro-Ungaria, care importa în România în 1885 pentru 120.683.924 franci, în 1889 n'a mai importat de cât pentru 49.376.518 franci. De ală parte Germania, care în 1885 importa în România pentru 41.484.325 franci, în 1889 s'a urcat la 108.245.586, de unde se pte conchide, că ea a înlocuit pe Austro-Ungaria în piețele române.

De necrețut. Din Banat ni-se scrie: „Se cetese în Nr. 12 din 21 Martie st. n. a fôiei unguresci „Radna-Lippa és vidéke“, redigată în Lipova, că cu ocaziunea aniversarei de 15 Martie a Ungurilor, capelanul român gr. or. din Lipova *Franciscu Opreanu* ar fi ținut în onorea țilei de 15 Martie serviciu divin (!) Numita fôia, după-ce înșiră, cum mare parte a locuitorilor din Lipova fără stingere de clasă, confesiune și naționalitate, cum funcționarii oficiali publici și alți adoratori de ai lui Kossuth s'au adunat înaintea edificiului judecătorescu, de unde fiesce-care a plecat la biserica sa, și apoi descrie decurgerea cultului devinut oficiat în onorea țilei de 15 Martie în biserica rom. cat., în biserica maghiară protestantă și în urma susține, că asemenea serviciu s'e săvârșit în biserica română gr. or. dicându: „In biserica gr. or. cultul divin l'a săvârșit Rv. Dn. *Franciscu Opreanu*, paroch (?). Mare mulțime au fost de față și corul a cântat cântările bisericesci cu armonia laudabilă. După terminarea cultului divin, cei de față érași s'au despărțat în ordine din biserică“. — În câtu este și în câtu nu este adevărată această aserțiune a susu numitei foi, o seie mai bine d-lu capelan respectiv. Dorim a auți adevărul din gura dsale.

Vulturulă

Pe căile ferate române cu începerea dela 1 Mai viitor, tariful de călători se va reduce cu 40% pentru distanțe mai mici de 250 kilometri, și cu 50% pentru distanțe mai mari. Tariful de mărfuri va obține și elu o reducere proporțională, la care se lucrează cu multă activitate. De acum înainte și în România se vor vinde biletele de drum de feră nu numai la gări ci și în oraș, la otele, la birourile de tutunuri și de poște. Biletele nu vor mai conține numărul kilometric de parcurs; ele nu vor fi marcate de control de cât în momentul întrebunțării lor.

Studentii din Parma, luându cunoștință de cuprinsul memorandului studenților români dela Bucuresci, numai decăt s'au intrunit într'o sedință, în care au hotărât să trimită la Bucuresci o adresă de încurajare în lupta pentru cultura latină. La despărțire studenții au strigat: „Trăescă frații Români!“

Țiua de 10 Mai și vizitele princiare. Diarul „N. Fr. Presse“ i-se scrie din Bucuresci următoarele: Ministrul român de esterne, d-lu *Exarcu*, a trimis tuturor represenților României din străinătate, o *depeșă circulară*, în care le împărțasese, că pentru serbările iubileului

de 25 de ani ală regelui Carol I, m s'a trimis curților străine nici o invitare. Probabil că prin această circulară a voit ministrul, ca să impedeze răspândirea unor sciri false, cari ar fi dat ansă la felu de felu de combinațiuni politice, cu privire la prezența monarhilor străini în Bucuresci. — Corespondentul din Bucuresci ală diarului „Corr. de l'Est“, cu tote acestea susține, că cățiva principii străini vor visita serbările dela 10 (22) Mai.

Statistica studenților universitari din Budapesta. În semestrul ală 2-lea ală anului scolaric 1890—1 s'au înscris la universitatea din Budapesta: la facultatea teologică 83 de ascultători ordinari și 4 extra-ordinari; juriști 1506 ordinari, 114 extra-ordinari; mediciniști 940 ordinari, 46 extra-ordinari; la filosofie 296 ordinari, 17 extra-ordinari; la farmaceutică se află în anul primu 111, în anul ală doilea 94. Numărul tuturor studenților universitari este 3211; în primul semestru ală anului trecut însă, au fost 3502, prin urmare numărul universitarilor din Budapesta a scăzut în acestu an cu 291.

O espozițiune internațională a pressei se va ține în Paris în anul acesta, dela 17 Mai până la 15 Septemvre. La această espozițiune vor fi espuse foi cotidiene și în genere foi periodice.

Calea ferată prin valea Oltului. În luna viitoră se vor începe lucrările pentru calea ferată din valea Oltului și anume linia Sibiu-Avrigu va fi pusă în circulațiune în primăvera anului 1892. Calea ferată trece mai jos de Talmaciul Cibin, apoi pe la Porcesci va trece Oltul; aceste două poduri vor fi folosite și de linia ferată dela Turnu-Roșu, deorece linia acesta e proiectată pe partea stângă a Oltului. Intre aceste două poduri, mai jos de via Talmaciului se va construi o gară internațională. Talmaciul va primi încă și pe partea de dincolo a Cibinului o gară a liniei ferate din valea Oltului.

Miliția în Ungaria. După datele oficiose ale biroului de statistică din Budapesta, la 31 Decemvre anul trecut s'au aflat în Ungaria cu totul 91,396 de ostași; dintre aceștia 11,984 erau în Budapesta. Honveđimea e socotită separat, erau la 31 Decemvre în serviciu activ 11,843 de honveđi, dintre cari 2015 garnisonați în Budapesta.

Kulturregylet-ulă de dincolo de Dunăre, care numai de curând a eșit din găocea șovinismului ungurescu, după cum se

nu ajungea; ca de cele mai multe-ori la tineri, astfel și pentru elu milioanele lui Rothschild erau „o miă și una de nopți“ a visurilor sale. Această fantasmare uricată a stins din elu iubirea neegoistă, care răpia odinioară sufletul măreț al tinerimei. D'ér ce se făcemu? Tinereța trebuie să fantaseze.

După acestea am privit la Gertruda, la această flôre, ce se vesteđia; inima mi-s'a strinsu cu durere. Ore cum putea ea să iubescă pe acestu „nimica“ strălucitor? Și Gertruda, fără indoielă, îl iubia. Ea nu se număra între acele fete, cari nu se mărită, decăt ca pe barba unui bărbat bogat și-și căștice un rol în societate. Sărmană Gertrudă! gândiam în mine, cu cât stai tu mai pe sus de ai ței! Noi de multe-ori vedemu astfel de contrarietăți în viața familiară. Și de multe-ori ne dăm silința în zadar, să ghicim în ce chip au putut să ajungă a fi împreună astfel de contrarietăți? Astfel mă ocupam de Gertruda, care pe lângă cealaltă ai familiei sale mi-se părea, ca un suflet bun și binecuvântat în mijlocul unei ușurătoare neingrijiri.

Trecu câteva zile și fiindcă bolnava petrecea mai mult între ai săi, rar mi-se da ocaziunea de a conversa cu densa. Am observat însă, că ea nu este nici mai veselă, nici mai sănătoșă, ca de obicei. În timpul acesta am gândit asupra deosebitelor lucruri privitoare la Gertruda. Clelia, în mod bătețor la ochi, mai mult se vedea ocupându-se de distracțiunile și de mulțumirea plăcerilor sale și când dimineața, îmbracată am pute dice picant și pe capu c'o pălărie rotundă ornată cu pene albe, se depărta în liberu, ea se mulțumia numai cu atât, că s'êruta pe sora sa cu ușurătate și apoi informându-se în mod indiferent despre sănătatea ei, sbura ca un flutur pestrîț, voioșă și fără grijă, după distracțiunile ei.

— „Dumnețeu cu tine, Clelio“, șoptia încet sora; „petrece-ți bine, petrece-ți și pentru mine“.

Apoi c'unu slabu suspin se lăsa érași între perinele moi. Clelia întru adevăr așa făcea: își petrecea veselă, fără de grijă. Pe timpul acela erau foarte obișnuite excursiunile în păduri umbrôse, séu pe virfuri de munți, séu în satele din apropiere. Clelia nu putea să lipsescă

dela nici una. Firea ei era de a rîde, de a glumi, de-a se sburdălnici. Lua parte la tote și nici-odată n'a refusată deselorî invitări. Ceea ce însă bătea la ochi, ca ceva deosebit în lucru, era că mirele Gertrudei totdeuna lua parte Cleliei...

Dacă une-ori familia își petrecea în apropierea bolnavei, atunci înaintea noastră se desvêlia icôna cea mai bizară. Gertruda își pleca blând capul ei înderăt pe folet și admirabilul ei peră blondă cădea în plete bogate pe gramașii ei albi ca néua. Din când în când privirea blândă a ochilor ei fulgera și apoi și-o pironia îngrijată înaintea sa. Lângă densa ședea Clelia cu ochi pururea scilpitori, cari umblau ca fulgerul încôce și încolo și numai rar se vedea într'o stare puțină mai liniștită. De cealaltă parte ocupa locu Gustav, care adresându abia de câteva ori simple cuvinte miresei sale, ridea cu haz de capriții și glumele fiitôrei lui cumuate, mai târziu se indeletniciau cu tocirea perului, é la sfârșit, sârindu cu sburdălnici, fugeau unul după altul prin odaia și-apoi rideau cu hohot și făceau o larmă nesuferibilă. Intre acestea b-

trâna contesă — ca pisica ce se dogoresce la sôre și-și află plăcere în jocurile psicoilor ei, zimbă de această veselă șgomotôșă. Sermanei Gertrude însă nu-i rămănea altceva, decăt să-și astupe urechile și să se roge pentru puțină tăcere și liniște. Ei numiau acesta — „petrecere“, cu care gândesc, că vor alunga momentele grele ale bolnavei. Că-i plăcea ei această „petrecere“, ori nu, nimenu nu i-a venit în minte s'o întrebe. Scena de asemenea felu se repetau totdeuna, de câte-ori Gustav și Clelia erau siliți să-și petrecă timpul acasă.

În timpul acesta însă am observat unele lucruri, cari mi-s'au părut foarte caracteristice. Clelia, care mereu vena după gloriă și străluciri, în locu de-a se îmbrăca conform îndrumărilor mamei sale, ori după sfaturile sorei sale, totdeuna își făcea toaletta după gustul lui Gustav. Dacă se întâmpla, ca lui Gustav să-i placă ornamentul din perul Gertrudei, ori făcea escepțiuni în contra croiturei, ori a colôrei hainei ce o purta acesta, — era sigur, că Clelia în a doua îi își făcea aceeași frisură și în locu de haina de ieri, îmbrăca îndată

dice, a prinsu în cursa sa mulțime de membri și și-a încrîpatu deja unu fondu de vre-o 30,000 fl. — Se vede, că furia de maghiarisare a luat mare avântu și la „patrioții“ de dincolo de Dunăre.

Celū mai vechiu diart ungurescū, din câte au Ungurii astăzi, este diartul „Debrezen-Nagyváradni Értesítő“, care în anul acesta își va serba jubileul de 50 de ani.

Maghiarii despre studenții franceși și germani.

„Amu publicatū în foia noastră informațiunī mai detaliate despre memorandumul studenților români. Amu indicatū destule dintre minciunile alese, de carl *geme* acestă soriere volantă, ca să arătăm, că Valahii nu se cutremură de nimica, când e vorba să calumniēze maghiarimea cu *acusățiuni mincinoșe*“, — acesta este exordiul ce-lu face „Erdélyi Hiradó“ în numărul său de Pascu la o „interesantă“ epistolă publicatā în „Nemzet“ și care s'a trimisū acestui diart din Geneva de unu orecare Szabolcska Mihály.

Nu reflectămū la espressionile alese cu carl își introduce „Erdélyi Hiradó“ cetitorii în materiă, căci în de-alt de-astea ni-se dă privilegiul a-ne „delecta“ măcar și pe fiă-care și decă vremū, fiindū ele tot-atâtea flori frumoșe la csárdás-kalap, — dér ne vomū opri puținū la mărghitarulū „interesantū“ datoritū penei descendentului arpadianū dela „Nemzet“, organū guvernamentalū, care se bucură de o actoritate nediscutabilă înaintea Maghiarilorū.

Etă ce dice „interesanta“ epistolă din Geneva a lui „Nemzet“:

„Despre scrierea acusatōre grandomană a studenților români până acuma scimū ceva numai din diarele maghiare. Decă va și ajunge aici, nu va prea scote rōta lumei din vāgașū: dér fiă 'mi permisū cu acestă ocaziune să spunū una-alta despre tinerimea universităților occidentale, ca despre forul de apelațiune alū Românilorū și despre eventuala influință a scrierei amintite pline de fanfasonade. Cutezū să o spunū fără de trică, că studenții franceși și germani, când iesū din școlele medii (licee) nu stau la gradulū de cultură generală, la care stă unū tinerū de ai noștri, care a făcutū cu o asemenea clasificatiune balaureatulū (sic!) Intr'una și ntr'alta potū fi mai temeinici, cu tōte că și la acestă aserțiune ar începe vr'o douē-trei indoeli, dér în schimbū apoi în mai multe lucruri trādēzā o neorientare surprindtōre. Cunoscințele lorū geografice, etnice, istorice și universale în cele mai multe casuri se estindū numai până la granițele patriei lorū, ca și când n'ar

altă haină ađi, ér cu haina lăpădată parada cameriera lorū.

Afară de acestea, decă copilărēta Clelia prima câte-o imputare meritată, făcea numai decătū o față acră, ér când venia Gustavū acasă și vedea espressionea supērarei în fața ei, cerea numai decătū esplicārī asupra cauzelorū acestei imprejurarī, elū, se înțelege, că lua tot-deuna partea Cleliei și afla îndată, că contesa a fostū nedrēptā și nemilōsā față cu biata copilă, ba mai în urmă a mersū atātū de departe, încātū ținea de unū adevēratū pēoatū, când plăcuta lui creaturā suferea imputārī.

Este adevēratū, că asemenea lucruri la prima privire abia decă se potū lua în sēmă, dér decă nu prevenimū rēultū micū, elū cresce din ce în ce mai mare până în cele din urmă se formēzā în vulcanū primejdiosū, a cărui lavă ce erumpe, causēzā în multe casuri stricaciune și pustiire, ba chiar și mōrte. Acestă jōsniciā imī atinse adēnoū inima și mă cuprinsērā griji serioșe față cu sōrtea sermanei Gertruda, alū cărei morbū mistuitorū lua din și în și dimensiunī mai mari.

(Va urma.)

merita să-și mai pērdā vremea și cu celelalte lucruri de peste graniță, toamai ca și Șvabulū de odiniorā, care n'a cutezatū să-și are pāmēntulū până în capētū, ca nu cumva la rozorū să se rēstōrne lumea cu elū cu totū. C'unū cuvēntū studenții români au nimeritū acelu forū, înaintea căruia potū să jōce comedia lupului imbrăcatū în piele de mielū.

După acestea mai spune corespondentulū lui „Nemzet“, că studenții occidentului pe lângă tōtā nesciință și mediocritatea lorū, totuși stau în legăturī unii cu alții prin societățile lorū și prin corespondințe reciproce, și astfel ca nu cumva studenții români usândū de acestă nesciință și neorientare a studenților franceși și germani să influințeze cu „irka-firka“ lorū mincinoșā într'unū modū orecare, — provōcā pe studenții maghiari să iēsā la maidanū, căci dice: „Bursch-ii și casquette-ii în cele din urmă își vorū lăsa la o parte țeva lungă de pipă și ulciōrele de bere, și vorū sări în ajutorulū „fraților“ lorū, decă noi vomū tăcē din partea noastră.“

Așa ilustrēzā „Nemzet“ cultura tinerilorū occidentali franceși și germani, a acelorū tineri, cătrā carl studenții maghiari au hotărītū să-și adreseze contra-memorandulū. Frumoșā ilustrațiā! Aceste suntū aprețiarile demne de numele tinerimei, la a cărorū universități se adapā și tinerimea maghiarā „setōsā“ de cultură? Asta-i recunoscință!

Și decă studenții franceși și germani suntū mărginiți în cultură și în cunoscințe geografice, etnice și universale, atunci întrebămū, de ce tinerimea „cultā“ maghiarā apelēzā la acelu forū, care e inferiorū gradului lorū de cultură și sciință? care nu e în stare să li judece și să li aprețieze contra-memorandulū?

Casul de infidelitate alū cardinalului Haynald.

Sub titlulū acesta scrie, „Magyar Hirlap“:

„In numărulū său de sērā din 24 l. c. istorisēse „Pester Lloyd“ dupā „Corr. Hongr.“ casul de infidelitate alū cardinalului Haynald, care nu e însă o anecdotă, ci unū faptū istoricū.

La dieta ardelēnā din Sibiu, conchematā pe ziua de 16 Iulie 1883, nu luarā parte membrii maghiari și secui, ci subscrierā cu toții o declarațiune colectivă redactatā de baronulū Gavriilū Kemény, în care protestarū în contra legalității dietei. Rolulū celū mai distinsū, ba s'ar putē dice, că rolulū de conducōtorū în acestā mișcare, l'a avutū Episcopulū catolicū de odiniorā alū Ardealului Ludovicū Haynald, care cuceri inimile tuturorū elementelorū patriotice din țērā. Reformații, țineau la Haynald, care în privința religioasă era mai multū aplecatū spre intoleranță, totū atātū de multū ca și credințioșii bisericei catolice. Guvernorulū civilū alū Ardealului, contele Folliot-Crenevill, care fū trimisū să deschidā diētā ca comisarū regescū, la porunca mai înaltā ilū citā pe Haynald și-i ceti unū decretū împērătescū, în care era condamnatā în modulū celū mai aspru procederea și atitudinea lui Haynald. Dupā aceea își justificā Haynald procederea și atitudinea sa într'o cuvēntare mai lungă, descrie neclătita sa credință cătrā monarhū și și încheiā cuvēntarea cu frasa în veomemorabilă: „Decă Majestatea Sa, preu grațiosulū meu stăpānū imī poruncesce, să-mi aprindū casa deasupra capului meu, atunci nu voiū întreba mai departe, ci voiū implini porunca, decă însă cineva vrea să aprindā casa M. Sale, voiū pune mână pe elū pñā ce voiū avē putere, chiar în contra poruncei Majestății Sale“. Dupā ce-și fini prelatulū apărarea, generalulū-gubernorū, care și așa suferea de cărci la inimă, fū lovitū de unū nou atacū și căđū leșinatū la pāmēntū. Imprejurarea acestā a adusū cu sine ca să strābatū în publicitate detalurile acestei convorbiri. În curēndū dupā aceea deveni vacantū scaunulū catolicū episcopescū ardeleanū.

Ce bine s'ar potrive ađi cuvintele mai susū citate ce se dice că le-a rostitū Haynald, în gura Archiereilorū noștri români!

Noulū București.

Cetimū în „Curierulū Financiarū“:

Primăria capitalei a deschisū campania de primă-veră a lucrărilor publice, cu o seriă de construcțiuni și de îmbunătățiri, cari facū parte din programulū d-lui primarū Pake Protopopescu, programū cunoscutū ca forțe bine-făcētorū pentru Capitala Regatului Romānū.

Printre aceste lucrări se remarcā în prima liniă construcțiunea unui Tramway electricū pe Bulevard dela Cotroceni până la Oborū; înținse construcțiunī de pavage, cu basaltū și pētră cubică; construcțiunī de școli, iluminarea cu electricitate a noului Bulevard, deschiderea de strade nouē și a unui Bulevard, care plecāndū din Bulevardul Carolū, să iēsā la Bariera Dorobanților, asile, și o mulțime de alte îmbunătățiri și creațiuni nouē, cari vorū schimba de sigurū fața Bucureștilorū.

Finanțele prospere ale Comunei permitū tōte aceste lucrări, fără a se reurge la nouē impositē; creditulū comunalū favorisēzā la rēndulū sēu acestū avēntū; întreprindtōrii de lucrări publice în fine au, deschisū dinaintea lorū, unū cāmpū vastū de afaceri; usinele și totū felulū de ateliere se resimtū de acestā activitate, comerțulū și industria în genere numērā de pe acum cele mai frumoșe perspective.

Esecuțiā nemilōsā.

Sub titlulū acesta publicā „Egyet-értés“ următōrea notiță, care ilustrēzā în deajunsū „fericirea“, ce a creat' o guvernulū ungurescū pentru locuitorii patriei:

„In Seghedinū dice foia ungurescā, esecutorii își căștigā mari merite prin aceea, că smulgū perina chiar și de sub capulū celui ce zace pe patulū de mōrte, de cumva acesta are restanțe de dare.

De astā-datā s'a întēplatū, că pe ziua de 31 Martie s'a ordonatū esecuțiā în contra unui bietū omū sēracu și orbū, cu numele Adolf Dinger, din cauzā că de ani de zile nu este în stare să plătescā darea. Adevēratū este, că fiindū cu totulū orbū, nu este în stare să agonisēscā; adevēratū este și aceea, că atātū elū, câtū și nevastă-sa suntū omeni trecuți de 60 de ani. Dumneșeu scie, cu câte greutăți își trāgānescū viēța de pe o și pe alta, trāindū din venitele unei micī prāvālii, alū căreia negoțū ar fi bine, decă ar ajunge la 30 fl., venitulū ce-lū aduce ea însă, se pōte închipui, că nu face mai multū decātū cățiva cruceri la și.

Bietulū omū are o restanță de dare aprōpe de 100 fl.; din cauza căreia autoritatea financiară ilū persecutā de ani de zile și care mereu s'a sporitū prin nouēle aruncuri totū mai mari de dare. O parte dintre restanțele de dare suntū din anii 1880, 1885, 1887, 1888 și 1889, dér și acestā imprejurare dovedesce numai aceea, că nicī erarulū nicī orașulū n'au pututū să-lū esecueze mai de grabă, deōrece precupețulū, care de 22 de ani este orbū, nu are mai nimicū.

Atātū este sigur, dice în fine „Egyet-értés“, că pentru cățiva florini de dare și pentru nobilulū scopū de a agonisi cheltuelile de licitațiune, nu e lucru umanū a profita de puterea legei spre a vinde cu toba tōte cele din casā — cari prețuescū pōte vre-o 50 fl. — ale unui nenorocitū orbū, care în urma acestā acușā pōte ajunge să ia bāta de cerșitorū.

„Decă și cu unū „Adolf Singer“ se întēplā asemenea lucruri, apoi ce se mai dicemū de poporulū nostru, pe care Pilații dela Budapesta de multū l'au datū

pe mână sēmēnției lui „Singer“, și pentru ale căruia dureri stăpānitorii dīlei n'au ochi de vēdūtū și nicī urechi de auđitū?!

Literatură.

Romānulū literariū, apare în fiă-care Duminecă. Redacțiā și administrațiā 12 Strada Brezoianū—București. Abonamentulū: 8 lei pe anū. Nr. 10. Sumar: D'ale sēptēmānei, de Roviū. — G. Vernescu, ministru de finace (cu portretū). — Legenda portocalului (poesiā), de N. S. Rădulescu-Niger. — Sēptēmāna politicā. — Copilulū, novelā de Guy de Maupasant. — La mōrtea ei (poesiā), de Al. de Longtemps. — Buchetulū de logodnā, de T. Ales. — D-nei Y, (poesiā) de D. Teleur. — Cronicā. — Biserica Bucur (cu ilustrațiune). — Cronicā internațională. — Mī-a dīsū mama (poesiā) de George Coșbucū. — Pretutindēni bacili. — Fā-mē dōmne mai bețrānū (poesiā) de Ilie Ighelū. — Sciri teatrale. — Rețeta sēptēmānei. — Cărțile sēptēmānei. — Curagiulū unei femei (novelā). — Unni septagenarū, Unni anū (poesii) de D. Teleurū. Nu face că și-se va face, Teleurū.

TELEGRAMMELE „GAZ. TRANS“

(Serviciulū biroului de coresp. din Pesta)

Sofia, 31 Martie. Asasinii lui Belcev încă nu au fostū arestați. Cercetārile de până acum dovedescū, că atentatulū a fostū îndreptatū în contra lui Stambulov. Mai mulți indiviđi din partida ruso-filā au fostū arestați. Cercetarea continuā. Rezultatele se ținū în secretū. Aceste arată, că atentatorii au fostū emisari străini. Iritarea în contra Rusiei a ajunsū la unū gradū forțe mare. Imormēntarea lui Belcev s'a făcutū erī cu mare pompā. Au luatū parte principele Ferdinand și ducesa de Coburg.

Belgrad, 31 Martie. Edițiunea separatā a foilorū oficiōse publice sancțiōnarea nōuei legei de consumū.

Viena, 31 Martie. Adunarea alegētorilorū din Leopoldstadt a fostū disolvatā, fiind-cā s'a ivitū turburārī antisemite, la cari s'au întēplatū bātāi.

Bruxella, 31 Martie. Poliția din Sevaing a confiscatū 250 chilogramē de dinamitā, ce le transportarā trei socialiști.

DIVERSE.

Din Parisū la Mosva pe cătāligi. Turistulū Dornon, despre care scimū, că nu de multū a plecatū pe cătāligi dela Parisū la Mosva, ca să ia parte la espoșițiā, a ajunsū dīlele aceste până la Kassel, unde i-s'a făcutū o primire extraordinarā. Turistulū își esprimase aici speranța, că a doua și va ajunge până la Göttinga. Când a trecutū granițele Germaniei i-s'a făcutū puținā neplăcere din partea gendarmilorū, cari îi ținurā calea, dér după-ce li-a arātatū pașaportulū, a fostū liberatū.

Necrologū. În 4 Martie c. s'a imormēntatū veteranulū parochū Macedonū Majorianu, repositū în anulū alū 77-lea alū etāții și alū 44-lea alū preoției. A funcționatū ca preotū mai întūiu în comuna sa natalā Neposū, apoi în Feldru, de aci a fostū dispusū în Rebra-mare și în fine a venitū erāși în comuna sa natalā, unde a funcționatū până la mōrte. Acestū venerabilū preotū pretutindēnea a lāsātū suvenirī plăcute, căci în tōtā viața sa a fostū omū dreptū și bunū la inimă. Ceremoniile funebrale le-a îndeplinitū administratorē vicariālū V. Groze cu asistența mai multorū preoți din tractū. Vorbirea funebrelā în bisericā a ținut' o profesorulū din Năsēudū, Maximū Popū, érā la mōrmēntū a vorbitū preotulū Antonū Precupū. La imormēntare a participatū poporulū credințiosū din locū, inteligențī din Năsēudū și Feldru. Lū deplānge fiulū său Jacobū, preotū, ficele sale Ana și Todora, nepoți, nepōte și alte numērōse rudenii.

Neposū, 4 Marte 1891. — n —

Proprietarū:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactorulū responsabilū interimālū:
Gregoriu Malorū.

Cursul pietei Braşovului.

din 30 Martie st. n. 1891

Table with 2 columns: Item (e.g., Bancnote romănesci, Argint romănescu) and Price (e.g., 9.08, 9.03).

Cursul la bursa din Viena.

din 29 Martie a. c. 1891

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta de aur 4%, Renta de hârtie 5%) and Price (e.g., 105.10, 101.25).

CAFENEAUA HOTELULUI CENTRALŪ

Nr. 1.

Se aduce la cunoştinţă publică, că cu 1 Aprilie n. c. se va desfiinţa casina oficerilor aflătoare în restauraţiunea hotelului CentralŪ Nr. 1 şi localul cafenelei se va pune la dispoziţiunea onor. publicŪ pentru cercetare.

567,6-1

AvisŪ d-lorŪ abonaţi!

Rugăm pe d-nii abonaţi ca la reînnoirea prenumeraţiunei sŪ binevoiascŪ a scrie pe cuponul mandatului postalŪ şi numerii de pe fâşia sub care au primitŪ ŪiarulŪ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, sŪ binevoiascŪ a scrie adresa lămuritŪ şi sŪ arate şi posta ultimă.

TotodatŪ facemŪ cunoscutŪ tuturorŪ D-lorŪ abonaţi, cŪ mai avemŪ din anii trecuţi numeri pentru complectarea colecţiunilor „Gazetei“, precum şi cŪteva întregi colecţiuni, pentru cari se potŪ adresa la subsemnata Administraţiune în casŪ de trebuinţă.

Administraţ. „Gaz. Trans.“

SCHIMBARE DE LOCAL.

NegoţulŪ nostru se aflŪ dela 1 Aprilie a. c.

PIETŪ, şirul botelor No. 22.

Cu stimŪ IOAN DUŞOIU & FIU

De închiriatŪ

pe timpulŪ dela 1 Mai până la Septemvre, ori şi mai multŪ, se aflŪ:

O vilŪ pe teritoriul comunei Braşov, cam la 3 kilometri depŪrtare de oraşŪ, cu 2 odŪi sŪnătoase, bucŪtŪria, galeria, grŪdina de flori şi de pomi, apŪ de rŪu foarte potrivitŪ pentru scŪldatŪ, fŪntŪnd cu apŪ escelentŪ de beutŪ, locŪ pentru cai şi trŪsurŪ.

Asemenea în comuna Veneţia inferioarŪ, comitatulŪ FŪgŪraşului unŪ localŪ de prŪvălia, în centrulŪ comunei, şi altŪ localŪ potrivitŪ pentru vizitatorii bŪilorŪ de iodŪ din Veneţia cu tŪte cele necesari.

A se adresa la d-lŪ IOSIF COMANESCU, preot în Codlea (Feketehalom; comit. Braşovului).

MersulŪ trenurilorŪ

pe liniile orientale ale cŪii ferate de statŪ r. u. valabilŪ din 1 Octomvre 1890.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (e.g., Budapesta-PredealŪ, PredealŪ-Budapesta) and train times.